

УДК 352.07(476)

Зарубіжний досвід організації управління районами у місті (на прикладі міст (без спеціального статусу) Республіки Білорусь)

Я.Б. ЄДИНАК

doi:10.15421/151610

Дніпропетровський регіональний інститут державного управління
Національної академії державного управління при Президентові України,
Дніпропетровськ, Україна

Авторське резюме

У статті аналізується сучасний зарубіжний стан управління районами у місті (на прикладі міст (без спеціального статусу) Республіки Білорусь). Аналізу управління містами з районним поділом Республіки Білорусь підпадають місцеві адміністрації районів у місті. Діяльність місцевих адміністрацій районів у місті розглядається через їх законодавчу визначеність, через вплив державної влади на систему місцевого управління, через підпорядкованість органів республіканської та місцевої влади, підприємств, установ та організацій державної і комунальної власності місцевій адміністрації району в місті, а також через співвідношення частки державного та приватного сектора в складі економіки Республіки Білорусь.

Метою даного дослідження є вивчення досвіду діяльності місцевих адміністрацій районів у містах Республіки Білорусь.

Аналіз дослідження встановив, що організація управління районами у містах Республіки Білорусь має централізований характер. Такий підхід говорить про єдину структуру підпорядкування підприємств, установ та організацій районного рівня, незалежно від статусу (державна або місцева форма управління) главі держави та владі міста. На підставі такого дослідження зроблено висновок, що централізація управління районами міста дає можливість забезпечити оперативне виконання рішень єдиного органу з їх прийняття.

Ключові слова: місцева адміністрація району у місті; деконцентрація; район у місті; повноваження; засідання місцевої адміністрації; рішення; розпорядження.

Зарубежный опыт организации управления районами в городе (на примере городов (без специального статуса) Республики Беларусь)

Я.Б. ЕДИНАК

Днепропетровский региональный институт государственного управления
Национальной академии государственного управления при Президенте Украины,
Днепропетровск, Украина

Авторское резюме

В статье анализируется современное зарубежное состояние управления районами в городе (на примере городов (без специального статуса) Республики Беларусь). Анализ управления городами с районным делением Республики Беларусь подпадают местные администрации районов в городе. Деятельность местных администраций районов в городе рассматривается через их законодательную определенность, из-за влияния государственной власти на систему местного управления, через подчиненность органов республканской и местной власти, предприятий, учреждений и организаций государственной и коммунальной собственности местной администрации района в городе, а также через соотношение доли государственного и частного сектора в составе экономики Республики Беларусь.

Целью данного исследования является изучение опыта деятельности местных администраций районов в городах Республики Беларусь.

Анализ исследования установил, что организация управления районами в городах

© Я.Б. Єдинак, 2016

Республики Беларусь имеет централизованный характер. Такой подход говорит о единой структуре подчинения предприятий, учреждений и организаций районного уровня, независимо от статуса (государственная или местная форма управления) главе государства и власти города. На основании такого исследования сделан вывод, что централизация управления районами города дает возможность обеспечить оперативное выполнение решений единого органа по их принятию.

Ключевые слова: местная администрация района в городе; деконцентрация; район в городе; полномочия; заседание местной администрации; решения; распоряжения.

Foreign experience of organization of district government in the cities (by the example of the cities (without the special status) in Belarus)

YA.B. YEDYNAK

Dnipropetrovsk regional institute of public administration of National academy for public administration under the President of Ukraine, Dnipropetrovsk, Ukraine

Abstract

This article analyzes modern foreign district government in the city (by the example of the cities (without the special status) in Belarus). The local district administrations in the cities were analyzed. Activity of local district administrations was decomposed on legal certainty, influence of state power on the system of local government, subordination of republican and local power, establishments, enterprises, organizations of state and municipal property and correlation of the parts of state and private sectors in Belarus economy.

The aim of this research is learning the experience of the activity of district administrations in the cities in Belarus.

The organization of government in the districts in Belarus is centralized. Such way of government shows the united structure of subordination of establishments, enterprises, organizations of district level to the head of the state and the main power in the cities. According to this research centralization of government of districts helps to operative execution of the decision of the united body of power.

Key words: local district administration in the city; deconcentration; district in the city; powers; meeting of the local administration; decision; order.

Постановка проблеми. На сьогодні в Україні переважають глибокі тенденції щодо апробації різних форм проміжного управління районами міста. Однією із таких форм є управління районами міста через районні у місті адміністрації. Завдяки такій формі деконцентрації повноважень міської ради на рівні управління районами у місті можна досягти поставленої мети зі створення єдиної структури підпорядкування органів місцевого самоврядування міста, що дасть можливість забезпечити не тільки ефективність та оперативність у реалізації покладених на них функцій та завдань, раціональному використанні фінансових ресурсів міста, а також сприяти єдиному прийняттю рішень для

всієї територіальної громади міста. У цьому зв'язку, доцільним є вивчення досвіду організації управління районами міста на прикладі міст Республіки Білорусь.

Аналіз досліджень та публікацій. Діяльності представницьких органів місцевого самоврядування в містах з районним поділом присвячено праці сучасних вітчизняних науковців, таких як М. Баймарутов, В. Борденюк, Є. Бородин, О. Батанов, Є. Глухачов, О. Конотопцев, М. Корнієнко, В. Кравченко, В. Куйбіда, В. Нікітін, В. Олуйко, І. Павлов, С. Саханенко, а також білоруських науковців, таких як Г. Василевич, Є. Мархотко, І. Міронов, В. Кодавлович, Г. Кунович, Т. Тетятіцька,

В. Фадеєв. Переважна більшість наукових праць вітчизняних науковців спрямована на дослідження сутності районних у місті рад, реалізації власних повноважень, їх співвідношення та взаємодії з органами державної влади, доцільності існування районних у місті рад через взаємозв'язок між депутатами та населенням районів міста, аналізу діяльності у містах зі спеціальним статусом державних адміністрацій. У той же час поза увагою науковців залишається проблема щодо визначення легітимності та доцільності існування в Україні районних у місті адміністрацій.

Метою дослідження є вивчення досвіду діяльності місцевих адміністрацій районів у містах Республіки Білорусь.

Виклад основного матеріалу. Взятий за основу аналіз досвіду управління районами у містах Республіки Білорусь обумовлений у першу чергу тим, що до розпаду Радянського Союзу структура і модель республіканського та місцевого управління (управління районами міст через районні у місті ради) було побудовано на однакових принципах управління, у другу чергу тим, що після здобуття державної незалежності Республікою Білорусь та Україною у кожній із них розпочався активний процес зміни структури і моделі управління не тільки на загальнодержавному, а й на місцевому рівнях. При цьому управління районами у містах Республіки Білорусь набуло концептуально нової відмінної форми у порівнянні з управлінням районів міст України. Наразі в Республіці Білорусь є 7 міст, які мають місцеві адміністрації районів у місті.

Діяльність місцевих адміністрацій районів у містах Республіки Білорусь можна розглядати:

по-перше, через законодавче забезпечення діяльності місцевих адміністрацій районів у місті;

по-друге, через вплив державної влади на систему місцевого управління;

по-третє, через підпорядкованість органів республіканської та місцевої влади, підприємств, установ та організацій державної і комунальної власності місцевій адміністрації району у місті;

по-четверте, через співвідношення частки державного та приватного сектору в складі економіки Республіки Білорусь.

Таблиця 1

Міста Республіки Білорусь, які мають адміністрації районів у місті

№ з/п	Назва міста	Кіль. адмініст.	Чис. населення тис. осіб*
1	Бобруйськ	2	218 263
2	Брест	2	335 645
3	Вітебськ	3	366 299
4	Гомель	4	516 976
5	Гродно	2	361 352
6	Мінськ	9	1 938 280
7	Могильов	2	374 655
Всього		24	2 173 190

* Дані Національного статистичного комітету Республіки Білорусь [1].

Що стосується законодавчого забезпечення діяльності місцевих адміністрацій районів у місті, необхідно зауважити наступне. Адміністративна реформа на рівні районів у містах Республіки Білорусь була розпочата відповідно до Указу Президента Республіки Білорусь від 19 вересня 1995 р. №383 «Про проведення реформи органів місцевого управління і самоуправління» [2], згідно з якою було проведено ліквідацію районних у містах Рад депутатів і їх органів. На території цих районів було створено місцеві адміністрації, які стали правонаступниками виконавчих органів районних Рад депутатів. Цим указом також було призупинено проведення виборів в районні у містах Ради депутатів. Наступними указами Президента Республіки Білорусь від 27 листопада 1995 р. №481 «Про затвердження примірної структури місцевих адміністрацій в районах міст» [3] та від 30 листопада 1995 р. №485 «Про внесення змін та доповнень до Тимчасового положення про місцеву адміністрацію» [4] затверджено примірну структуру місцевої адміністрації, а також внесено зміни і доповнення до Тимчасового положення про місцеву адміністрацію.

На сьогодні основним нормативно-правовим актом, який регулює діяльність органів місцевого самовряду-

вання в Республіці Білорусь є Закон Республіки Білорусь від 04 січня 2010 р. № 108-З «Про місцеве управління і самоуправління в Республіці Білорусь» [5]. До прийняття в новій редакції вищевказаного закону, питання регулювання діяльності місцевого самоврядування в республіці визначалося Законом Республіки Білорусь від 20 лютого 1991 р. № 617-ХІІ «Про місцеве управління і самоуправління в Республіці Білорусь» [6] (у наступних змінах). Система органів місцевого управління в Республіці Білорусь складається із трьох територіальних рівнів: обласного, базового і первинного і включає обласні, міські, районні, селищні і сільські виконавчі комітети і місцеві адміністрації районів у містах [5].

Крім того, на рівні Закону Республіки Білорусь від 04 січня 2010 р. №108-З «Про місцеве управління і самоуправління в Республіці Білорусь» визначено правовий статус місцевої адміністрації, а також статус голови адміністрації, його розпорядження, повноваження (компетенція), статус засідання місцевої адміністрації як колегіального органу, форма її акту та його правовий статус [5].

Слід зауважити, що в окремих містах України управління районами у місті відбувається через так звані районні у місті адміністрації. Якщо в Республіці Білорусь місцеві адміністрації районів у містах як орган проміжного управління містом визначено на рівні Закону Республіки Білорусь «Про місцеве управління і самоуправління в Республіці Білорусь» [5], то в Україні такі органи мають нелегітимну визначеність та розуміються як «інші» утворювані міськими радами органи. При цьому міські ради в Україні власним рішенням визначають правовий статус районної у місті адміністрації, її повноваження, статус голови районної у місті адміністрації, статус розпорядження голови, його повноваження, статус засідання районної у місті адміністрації (колегіальний орган для зменшення навантаження на роботу міського виконавчого комітету).

У цьому зв'язку районні у місті адмі-

ністрації не є тими органами влади у повному їх розумінні, а лише забезпечують спрямування та координацію роботи підприємств, установ та організацій району (не є у прямому підпорядкуванні районній у місті адміністрації), в той час коли міський голова через міські департаменти, управління, відділи здійснює прямий вплив на діяльність підприємств, установ та організацій міста в цілому. У такій схемі видно, хто конкретно має силу впливу. Спрямування та координація – зайві, неефективні, слаба ланка управління. Тобто для підприємств, установ та організацій району районна у місті адміністрація не є органом впливу. Таке управління себе не виправдовує та носить форму невідповідності чинному законодавству України у сфері місцевого самоврядування.

Що стосується впливу державної влади на систему місцевого управління в Республіці Білорусь, то тут, на думку професора Г. Вагилевича [7], органи місцевого самоврядування в Республіці Білорусь поєднують у собі функції державного та громадського управління. Таким чином, система місцевого самоврядування в Республіці Білорусь відноситься до державницької теорії місцевого самоврядування, з уточненням на особливість розвитку білоруської держави. Така теорія чітко простежується на рівні Конституції Республіки Білорусь та Закону Республіки Білорусь «Про місцеве управління і самоуправління в Республіці Білорусь». Стаття 119 Конституції Республіки Білорусь [8] визначає, що керівники місцевих виконавчих і розпорядчих органів призначаються на посаду і звільняються з посади Президентом Республіки Білорусь або у встановленому ним порядку і затверджуються на посаді відповідними місцевими Радами депутатів, у той же час пунктом 2 статті 51 Закону Республіки Білорусь «Про місцеве управління і самоуправління в Республіці Білорусь» [5] визначено, що голова місцевої адміністрації підзвітний і підконтрольний Президенту Республіки Білорусь і вищестоящим виконкомам. Також пунктом 4 вищевказаної статті 51 визначено, що порядок призначення на

посади та звільнення з посад голів місцевих адміністрацій визначається Президентом Республіки Білорусь [5].

Слід також зауважити, що повноваження районних у місті адміністрацій чітко визначено на рівні Закону Республіки Білорусь «Про місцеве управління і самоуправління в Республіці Білорусь» [5]. Тобто місцеві ради не мають права, виходячи із особливостей місцевого управління, визначати обсяги та межі повноважень районних у місті адміністрацій.

Крім того, Закон Республіки Білорусь від 05 травня 1998 р. №154-З «Про адміністративно-територіальний поділ і порядок вирішення питань адміністративно-територіального устрою Республіки Білорусь» [9] визначає повноваження Президента Республіки Білорусь вирішувати питання адміністративно-територіального устрою міст. Тобто утворення та ліквідація районів у місті, а також однойменних районних у місті адміністрацій є виключною прерогативою Президента Республіки Білорусь.

З вищевказаного видно, що система місцевого самоврядування чітко визначається та регламентується безпосередньо Президентом Республіки Білорусь. При цьому за місцевими радами залишається тільки формальна процедура затвердження кандидатур на посади голів районних у місті адміністрацій та виконання рішень вищестоящих органів державної влади та місцевого самоврядування.

Що стосується підпорядкованості органів республіканської та місцевої влади, підприємств, установ та організацій державної та комунальної власності місцевій адміністрації району в місті, необхідно зауважити наступне. Статтею 52 Закону Республіки Білорусь «Про місцеве управління і самоуправління в Республіці Білорусь» [5] визначено, що до компетенції голови районної у місті адміністрації віднесено такі повноваження:

а) погоджує кандидатури на посади:
– військового комісара району в місті, начальника відділу (управління) внутрішніх справ місцевої адміністра-

ції, а також погоджує продовження або розірвання трудових договорів (контрактів) з зазначеними посадовими особами;

– керівників розташованих на відповідній території організацій, майно яких перебуває в республіканській або комунальній власності, при призначенні їх органами державного управління або головою виконкому обласного рівня, або головою міського виконкому, а також погоджує продовження або розірвання трудових договорів (контрактів) з зазначеними посадовими особами;

– керівників розташованих на відповідній території господарських товариств, акції (частки у статутному фонді) яких перебувають у комунальній власності, а також погоджує продовження або розірвання трудових договорів (контрактів) з зазначеними посадовими особами;

б) вносить на розгляд місцевої адміністрації і в разі схвалення – в міський виконком пропозиції про звільнення з посад керівників розташованих на відповідній території організацій у разі невиконання ними рішень місцевої адміністрації або Ради, виконкому базового рівня або Ради, виконкому обласного рівня, прийнятих у межах їх компетенції або інших актів законодавства;

в) вносить на розгляд місцевої адміністрації і в разі схвалення – в міський виконком пропозиції про притягнення до відповідальності керівників розташованих на відповідній території організацій, їх посадових осіб та інших громадян, про відшкодування шкоди, заподіяної їх рішеннями, діями (бездіяльністю) інтересам громадян, місцевого господарству, навколишньому середовищу, у разі невиконання ними рішень місцевої адміністрації або Ради, виконкому базового рівня або Ради, виконкому обласного рівня, прийнятих у межах їх компетенції або інших актів законодавства.

Варто зазначити, що такі вищевказані повноваження голови районної у місті адміністрації створюють реальні та дієві механізми впливу на управління підконтрольною територією. Погодження, ініціювання звільнення, притягнення

до відповідальності – реальний механізм управління.

Що стосується частки державного сектора в економіці Республіки Білорусь, то тут слід зауважити, що співвідношення частки державного та приватного сектора в складі економіки дає можливість визначити структурні зміни у підходах управління з боку державних та місцевих органів влади, а також визначає ступінь впливу органу влади на розвиток та управління відповідною територією. На сьогодні частка державного сектора в складі економіки Республіки Білорусь становить 70-80% із 100% [10], у той час, коли частка державного сектора в складі економіки України становить 10,3% із 100% [11]. Із такого співвідношення видно, що вплив з боку органів державної та місцевої влади Республіки Білорусь на соціально-економічний розвиток відповідних територій у декілька разів більший на відмінну від органів влади в Україні. Тобто місцеві адміністрації районів у містах Республіки Білорусь мають широкий спектр владних повноважень на відміну від районних у місті адміністрацій в Україні щодо розвитку економіки у власному районі, ціноутворення, статистики, аналізу, підприємницької і інвестиційної політики, страхування, антимонопольної політики тощо. Таке співвідношення також впливає і на розвиток паливно-енергетичного комплексу відповідного району в місті, його ефективність функціонування, енергозбереження, газопостачання, водопостачання і водовідведення, на розвиток житлового та комунального господарства, транспорту і комунікацій, зв'язку та інформатизації, готельного господарства тощо.

Крім того, реальний вплив місцевих адміністрацій районів у місті на вищевказані сфери життєдіяльності власних районів обумовлено статтею 120 Кон-

ституції Республіки Білорусь [8], яка визначає, що місцеві Ради депутатів, виконавчі і розпорядчі органи в межах компетенції вирішують питання місцевого значення виходячи із загальнодержавних інтересів та інтересів населення, що проживає на відповідній території, виконують рішення вищестоящих державних органів. В Україні районні у місті адміністрації, в тому числі і районні у місті ради таких повноважень не мають, а тому їх ефективність у цих процесах звелася лише до контрольних функцій та які згодом відійшли до виконавчих органів міської ради та/або були обмежені державою.

Висновок. Аналіз вищевикладеного дає можливість зробити висновок, що в діяльності місцевих адміністрацій районів у містах Республіки Білорусь співпадають як загальнодержавні, так і місцеві інтереси з розвитку відповідних територій. Крім того, необхідно зауважити, що доцільність в місцевих адміністраціях районів у місті досягається за рахунок частки державного сектора в складі економіки держави, законодавчого забезпечення у їх діяльності, а саме: визначено статус місцевої адміністрації, її правовий статус, а також статус голови адміністрації, його розпорядження, повноваження (компетенція), статус засідання місцевої адміністрації як колегіального органу, форма її акту та його правовий статус. Завдяки такій легітимній формі деконцентрації повноважень міської ради на рівні управління районами у місті через місцеві адміністрації районів у містах досягається поставлена мета зі створення єдиної структури підпорядкування органів місцевого самоврядування міста тим самим забезпечивши оперативність у реалізації покладених на них функцій та завдань, а також раціональному використанні фінансових ресурсів міста, районів зокрема.

БІБЛІОГРАФІЧНІ ПОСИЛАННЯ:

1. Офіційний сайт Національного статистичного комітету Республіки Білорусь. – Режим доступу: www.belstat.gov.by.
2. Указ Президента Республіки Білорусь від 19 вересня 1995 р. №383 «Про проведення реформи органів місцевого управління і самоуправління». – Режим доступу: www.ncpi.gov.by.
3. Указ Президента Республіки Білорусь від 27 листопада 1995 р. №481 «Про затвердження примірної структури місцевих адміністрацій в районах міст». – Режим доступу: www.ncpi.gov.by.
4. Указ Президента Республіки Білорусь від 30 листопада 1995 р. №485 «Про внесення змін та доповнень до Тимчасового положення про місцеву адміністрацію». – Режим доступу: www.ncpi.gov.by.
5. Закон Республіки Білорусь від 04 січня 2010 р. №108-З «Про місцеве управління і самоуправління в Республіці Білорусь». – Режим доступу: www.pravo.by.
6. Закон Республіки Білорусь від 20 лютого 1991 р. №617-ХІІ «Про місцеве управління і самоуправління в Республіці Білорусь». – Режим доступу: www.pravo.levonevsky.org.
7. Мархотко Е.И. Проблемы совершенствования основных форм и моделей организации местного управления и самоуправления в Республики Беларусь / Е.И. Мархотко. – Режим доступу: www.ras.by/dfiles/001351_596110_marhotko1.pdf.
8. Конституція Республіки Білорусь від 15 березня 1994 р. – Режим доступу: www.pravo.by.
9. Закон Республіки Білорусь від 05 травня 1998 р. №154-З «Про адміністративно-територіальний поділ і порядок вирішення питань адміністративно-територіального устрою Республіки Білорусь». – Режим доступу: www.levonevski.net.
10. Зазеркальє-2: Белстат уверен, что в Беларуси – капитализм. – Режим доступу: <http://bdg.by/news/economics/23014.html>.
11. Частка державного сектора у складі економіки за 2014 рік / Міністерство економічного розвитку і торгівлі України. – Режим доступу: www.me.gov.ua.

REFERENCES:

1. Ofitsiyyny sayt Natsionalnogo statystychnogo komitetu Respubliki Bilorus [Official site of the National Statistics Committee of Belarus]. – Mode of access: www.belstat.gov.by. (in Ukrainian).
2. Ukaz Prezidenta Respubliki Bilorus vid 19 veresnya 1995 r. №383 «Pro provedennya reformy orhaniv mistsevoho upravlinnya i samoupravlinnya» [Decree of the President of the Republic of Belarus of 19 September 1995 r. №383 «On the reform of local government and self-government»]. Mode of access: www.ncpi.gov.by. (in Ukrainian).
3. Ukaz Prezidenta Respubliki Bilorus vid 27 lystopada 1995 r. №481 «Pro zatverdzhennya prymirnoyi struktury mistsevykh administratsiy v rayonakh mist» [Decree of the President of the Republic of Belarus of 27 November 1995 r. №481 «On approval of a model structure of local administrations in areas of cities»]. Mode of access: www.ncpi.gov.by. (in Ukrainian).
4. Ukaz Prezidenta Respubliki Bilorus vid 30 lystopada 1995 r. №485 «Pro vnesennya zmin ta dopovnen do Tymchasovoho polozhennya pro mistsevu administratsiyu» [Decree of the President of the Republic of Belarus of 30 November 1995 r. №485 «On amendments and additions to the Provisional Regulations on the local administration»]. Mode of access: www.ncpi.gov.by. (in Ukrainian).
5. Zakon Respubliki Bilorus vid 04 sichnya 2010 r. №108-Z «Pro mistseve upravlinnya i samoupravlinnya v Respublitsi Bilorus» [The Law of the Republic of Belarus of 04 January 2010 r. №108-On «On local government and self-government in Belarus»]. Mode of access: www.pravo.by. (in Ukrainian).
6. Zakon Respubliki Bilorus vid 20 lyutoho 1991 r. №617-XII «Pro mistseve upravlinnya i samoupravlinnya v Respublitsi Bilorus» [Law of the Republic of Belarus of 20 February 1991 r. №617-XII «On local government and self-government in Belarus»]. Mode of access: www.pravo.levonevsky.org. (in Ukrainian).
7. Markhotko, E.Y. Problemy sovershenstvovanyya osnovnykh form y modeley orhanyzatsyy mestnoho upravlenyya y samoupravlenyya v Respublyky Belarus [Marhotko EI Problems Improvement major forms and models of organization of the local management and self-govern-

ment in the Republic of Belarus]. Mode of access: www.pac.by/dfiles/001351_596110_marhotko1.pdf. (in Russian).

8. Konstitutsiya Respubliki Bilorus vid 15 bereznia 1994 r [The Constitution of the Republic of Belarus of March 15, 1994]. Mode of access: www.pravo.by. (in Ukrainian).

9. Zakon Respubliki Bilorus vid 05 travnya 1998 r. №154-Z «Pro administratyvno-terytorialnyu podil i poryadok vyrishennya pytan administratyvno-terytorialnoho ustroyu Respubliki Bilorus» [Law of the Republic of Belarus of 05 May 1998 r. №154-On «On administrative-territorial division and order issues of administrative-territorial structure of the Republic of Belarus»]. Mode of access: www.levonevski.net. (in Ukrainian).

10. Zazerkale-2: Belstat uveren, chto v Belarusy – kapitalizm [Zazerkale-2: Belstat uveren, something in Belarus - capitalism]. Mode of access: <http://bdg.by/news/economics/23014.html>. (in Russian).

11. Chastka derzhavnoho sektoru u skladi ekonomiky za 2014 rik / Ministerstvo ekonomichnoho rozvytku i torhivli Ukrainy [The share of public sector in the economy part of 2014 / Ministry of Economic Development and Trade of Ukraine]. Mode of access: www.me.gov.ua. (in Ukrainian).

Єдинак Ярослав Богданович – аспірант

Дніпропетровський регіональний інститут державного управління Національної академії державного управління при Президентові України

Адреса: 49044, Дніпропетровськ, вул. Гоголя, 29

Єдинак Ярослав Богданович – аспірант

Днепропетровский региональный институт государственного управления Национальной академии государственного управления при Президенте Украины

Адрес: 49044, Днепропетровск, ул. Гоголя, 29

Yedynak Yaroslav B. – postgraduate

Dnepropetrovsk regional institute of public administration, the National academy of public administration, office of the President of Ukraine

Address: 29, Gogol Str., Dnipropetrovsk, 49044, Ukraine

E-mail: edinak_ya@mail.ru